

INRUCIFUK

PROSINEC 1980

KALFNDĀŘ

DOBRUŠKA

OBSAH

	strana
Výročí Kulturního kalendáře Dobrušky	1
Sčítání lidí, bytů a domů skončilo	1
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	2
Spartakiáda očima „zelených berušek“	3
GALERIE DOBRUŠSKÝCH OBČANŮ	
Jaromír Šenkýř a první hudební škola v Dobrušce	4
VÁCLAV DINTAR VZPOMÍNÁ	
František Kaván a Dobruška	6
SPOLEČENSKÉ ORGANIZACE NÁRODNÍ FRONTY	
Vysoké vyznamenání svazákům ze středního odborného učiliště Adast Dobruška	9
ZK JAS ROH	
Mohli jste vidět v ZK JAS ROH v říjnu	10
Program Závodního klubu JAS ROH na prosinec	10
TĚLOVÝCHOVA A SPORT	
Sportovní kalendář na prosinec	11
PANORAMATICKÉ KINO 70 DOBRUŠKA	
Program KINA 70 na prosinec	12
Obsah Kulturního kalendáře Dobruška za rok 1980	14

Výročí Kulturního kalendáře Dobruška

V lednu vstoupí náš kulturní měsíčník do dvacátého roku svého trvání. Vychází pravidelně od prosince roku 1961. Vznikl z podnětu tehdejší kulturní komise MěstNV jako orgán národního výboru s posláním informovat naše občany o kulturním, společenském a politickém životě v našem regionu a přinášet zprávy a nové informace o historii města. Tomuto poslání zůstal věrný po celých dvacet let.

Mezi první obětavé a dobrovolné pracovníky, kteří se o pravidelné vydávání starali, patřili: Karel Svoboda, Věra Štastná, Božena Vávrová. Později převzal vedení redakční rady Ladislav Hladký a po něm v roce 1970 Radovan Ježek. Články do měsíčníku zasílala řada přispěvatelů. Z těch prvních pravidelných to byli: Josef Cvrček, Antonín Štěpán, Václav Matouš, Josef Mach, Jaroslav Kohoutek a řada dalších.

Nejstarší pravidelnou rubrikou jsou zprávy závodního klubu (dnešní ZK JAS), které zde vycházejí od vzniku měsíčníku. Později se začaly pravidelně zveřejňovat programy kina a společenská kronika. „Naše zprávy“ informují o zajímavostech ze života ve městě. Čtenáři se dále dozvídají o práci městské knihovny i městského muzea, o činnosti orgánů národního výboru a významných událostech v Dobrušce.

Ve druhé desítce své existence byl měsíčník obohacen o rubriku ze života společenských organizací Národní fronty a také o pravidelné zprávy z tělovýchovy i sportu. Pravidelnou rubrikou „Galerie dobrušských občanů“ byl kulturní kalendář obohacen v loňském roce.

Jeho úprava se třikrát měnila, do roku 1969 měla poloviční formát dnešního. Nová úprava, jak ji všichni znáte, byla zavedena v roce 1969. Obálka, která vám ve schránce vždy připomíná, že je zase další měsíc, je zpracována dle návrhu Marie Hulcové.

Zpočátku se úzký okruh odběratelů rozšiřoval pomalu. V roce 1969 jich bylo asi 300. Od té doby se však začala popularita měsíčníku rychle zvyšovat a zásluhou propagace národního výboru byli získáváni další odběratelé. Dnes je Kulturní kalendář Dobrušky vydáván v počtu 1650 výtisků a během měsíce zcela rozprodán. Pravidelných odběratelů - předplatitelů má nyní asi 1200.

KE KONCI ROKU VÁM REDAKČNÍ RADA I MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR DĚKUJÍ ZA VÁŠ ZÁJEM, PŘEJÍ VÁM HEZKÉ UŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ A ŠTASTNÝ NÁSTUP DO ROKU PŘÍŠTÍHO — DO ROKU 7. PĚTILETKY NAŠEHO SOCIALISTICKÉHO STÁTU.

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
REDAKČNÍ RADA

Sčítání lidí, bytů a domů skončilo

Devátého listopadu ukončili sčítací komisaři obchůzku po domech a odezdali vyplněné sčítací archy. Byl to náročný a obtížný úkol dobrovolných pracovníků, kteří se této (celostátně se opakuje každých 10 let), věnovali po tři týdny.

Musíme poděkovat všem občanům, kteří požadované údaje svědomitě vyplnili a komisařům tak ušetřili hodně práce. Děkujeme i za to, že majitelé domů a bytů pochopili smysl celé akce a přijímali dobrovolné komisaře ve svých domácnostech s plným porozuměním jako svoje spoluobčany.

Zvláštní poděkování patří těm komisařům, kteří starším občanům v jejich úkolu pomáhali, i když to nebylo jejich povinností, a těm nejstarším oba sčítací archy sami vyplnili.

Měst NV

● Společenská kronika

Blahopřejeme k významnému životnímu jubileu

85 let	František Doležal, Dobruška 499	nar. 31. 12. 1895
80 let	Skučková Marie, Lhota 59	6. 12. 1900
	Kostecká Františka, Dobruška 657	9. 12. 1900
	Štenclová Božena, Lhota 57	15. 12. 1900
	Moravcová Anna, Dobruška 209	19. 12. 1900
	Křištofová Anna, Dobruška 3	22. 12. 1900
75 let	Hejnová Hermína, Dobruška 153	17. 12. 1905
	Langer Karel, Dobruška 192	1. 12. 1905
70 let	Matoušová Marie, Pulice 30	5. 12. 1910
	Teiner Jan, Dobruška 619	9. 12. 1910

Sňatek uzavřeli

Karel Mareš, Dobruška 691 - Jana Doležalová, Dobruška 499
 Jiří Sýkora, Dobruška 674 - Věra Bauerfeindová, Nové Město n. M.
 Petr Jelen, Jílovce 84 - Lia Hejzlarová, Dobruška 682
 František Pergl, Dobruška 674 - Marcela Horáková, Dobruška 674
 Miloslav Linhart, Dobruška 871 - Dagmar Markochová, Horná Streda
 Jan Bašek, Dobruška 26 - Helena Šrámková, Dobruška 277
 Milan Hrubý, Dobruška 679 - Marta Kurtišová, Hrachoviště 40

Vítáme do života narozené děti

Pavlinu Petrovou, Dobruška 842	nar. 26. 9. 1980
Jiřího Křivánka, Dobruška 438	26. 9. 1980
Radka Mataje, Dobruška 865	1. 10. 1980
Petru Veverkovou, Dobruška 528	7. 10. 1980
Petra Hojného, Dobruška 25	7. 10. 1980
Martina Kuklínka, Dobruška 866	8. 10. 1980
Pavlu Kudrnovou, Dobruška 39	9. 10. 1980
Hanu Ničovou, Dobruška 705	11. 10. 1980
Ivetu Černou, Dobruška 49	15. 10. 1980
Alenu Pfeiferovou, Dobruška 792	19. 10. 1980

Loučíme se se zemřelými spoluobčany

Josefem Kroupou, Dobruška 287	nar. 15. 3. 1899
Josefem Jedličkou, Dobruška 869	30. 12. 1906
Stanislavem Foglem, Dobruška 259	11. 6. 1921
Amálií Albrechtovou, Dobruška 622	7. 12. 1891
Františkou Vavřinkovou, Dobruška-Podbřezí 6	9. 2. 1895
Josefem Tojnarem, Dobruška 686	29. 12. 1903
Anežkou Krejčovou,	7. 4. 1902
posledně Domov důchodců Rokytnice v Orl. horách	

Spartakiády očima „zelených berušek“

Slovo spartakiády pro nás zpočátku představovalo přesné cvičení neustále se opakujících cviků a pravidelnou docházku na nácvik. Zelené surkénky nám však ještě přidaly chuti a hudba naší skladby si nás nakonec úplně koupila.

Díky velké trpělivosti našich cvičitelek, soudružek učitelek Remešové a Němečkové jsme se po prověrkách — složených na jedničku — prokousaly přes dvě okreskové a jednu okresní spartakiádu až do Prahy. Po všech zmátcích, které předcházely cestování (shánění kufrů, spacáků, strádání peněz atd.), jsme slavnostně vystoupily ze zvláštního vlaku v Praze.

Praha nás okouzila svou velikostí a množstvím lidí. Ubytování a stravu jsme měly ucházející. Dny jsme trávily většinou na Strahově. Ze 13.700 mladších žákyň jsme cvičily v první řadě před hlavní tribunou a to byl nezapomenutelný zážitek.

Ve volných chvílích jsme navštěvovaly divadla a soudružky učitelky nás seznamovaly s krásami Prahy. Nezahálely jsme ani minutu. Mnohé z nás byly na tak dlouho (na 9 dní) poprvé od rodičů. Abychom zaplašily večerní stesk po domově, vymyslely jsme si veršičky, na které se vždy naše skupina děvčat připravila a před spaním zarecitovala. Protože jsme děvčata a máme „poezii“ v krvi, vytvořily jsme si při těchto zábavných chvilkách dokonce básničku:

ČESKOSLOVENSKÁ SPARTAKIÁDA

TEN NĀPIS SLUCHU LAHODÍ

A MY, NACVIČUJEME ZVESELA.

KDYŽ MLADŠÍ ŽÁCI MÍČ SI PŘEHODÍ

PAK K TOMU ZAZNÍ HUDBA VESELÁ.

NAŠE SKLADBA, TA JE VESELÁ

A MY JDEME JÍ VSTRÍČ.

KDYŽ STADIÓNEM HUDBA ZAZNÍVÁ

PAK MŮŽEM PYŠNĚ ŘÍCT:

„MY CHCEME MÍR A NA SVĚTĚ KLID

A VE SVĚ SKLADBĚ VŠEM SE ZALÍBIT“.

Na letošní spartakiádní dny nikdy nezapomeneme a již se těšíme na tu další, kdy budeme cvičit ve skladbě starších žákyň nebo dorostenek.

Kolektiv mladších žákyň Z. Filová, P. Faltová, I. Bílková,
A. Martináková, L. Konrádová

Galerie dobrušských občanů

Jaromír Šenkýř a první hudební škola v Dobrušce

V Solnické ulici (dnes Hončlova), v místech, kde se dnes tyčí dům č. 792, stálo v řadě domků a stodol přízemní stavení, štítem obrácené do ulice. Bylo na první pohled nápadné tmavě modrými pruhy okolo oken a bleděmodrou omítkou, na níž se černala nevelká tabulka s nápisem „Hudební škola Jaromíra Šenkýře“. Domek měl číslo popisné 383.

Dovnitř se vcházelo ze strany. Napravo za dřevěnými vraty a brankou byl dvorek s trávníkem. Za brankou se táhl podél stavení až dozadu kamenný chodník. Vzadu na dvůru stál zděný dřevník a vedle, ještě více napravo se rozkládala květinová zahrádka. Sem chodil za pěkného počasí pan učitel odpočívat, když mu náhodou nepřišel žák na hodinu. V zadní polovině chalupy byla velká světnice, upravená jako učebna, zatímco přední polovinu stavení obývala stará paní Šenkýřová, matka pana učitele. Ji také domek patřil.

Jaromír Šenkýř se narodil 14. srpna 1895 v domku svých rodičů čp. 383 v Solnické ulici v Dobrušce. Jeho otec Jan Šenkýř byl kapelníkem známé „Valské hudby“. Jaromír Šenkýř vychodil v Dobrušce obecnou školu [od 16. 9. 1901] a čtyři ročníky tehdejší školy měšťanské. Poté odešel na studia do Prahy. Na absolventském vysvědčení školy, kde se rozhodl studovat, stojí psáno:

*„Jednota ku povznesení umění hudebního v Čechách.
Vysvědčení č.j. 41/V.“*

Pan ŠENKÝŘ JAROMÍR

rodem z Dobrušky v Čechách,
17 let star, navštěvoval varhanní oddělení na konservatoři hudební
od 15. září 1910 a účastnil se předepsaného úplného vyučování.“

Dále se tam píše: „Projevil nadání umělecké značné a dosáhl způsobilosti zastávat úřad varhaníka a ředitele kůru. Jeho pilnost byla vytrvalá a chování zcela řádné.

V Praze dne 4. července 1913.

Ředitel konservatoře: Jindřich Kaňk.“

Jak ukazuje zápis v absolventském vysvědčení pražské konzervatoře, studoval zde Jaromír Šenkýř jako hlavní obor varhany. Měl však současně ještě vedlejší obor — housle.

Po skončení dvouletého studia, ještě v roce 1913, podnikl jako pianista cestu po Německu. Hrál s jakýmsi salonním orchestrem (dle zaslaných pohlednic) v Kolíně nad Rýnem, Osnabrücku a odtud se podíval také do Lipska a Brém. Brzy se však musel vrátit domů, protože hrozilo vypuknutí první světové války. Po návratu do vlasti nastoupil do Litovle na místo svého bratra Františka Šenkýře, který musel rukovat na vojnu. V Litovli učil Jaromír Šenkýř na gymnáziu zpěvu, hrál při školní mši v aule gymnázia na harmonium a učil též na hudební škole.

V letech 1915-1920 byl Jaromír Šenkýř na vojně. Narukoval k vojenské hudbě a musel se naučit hrát na trubku. S touto hudbou se dostal až do Oděsy v Rusku. Když se vraceli s kapelou domů, prošli v Srbsku frontou.

Asi v roce 1921 dostal Jaromír Šenkýř v Dobrušce koncesi, která ho opravňovala k vyučování na vlastní hudební škole. Stal se tedy význačnou osobností hudebního života ve městě a byl jí ještě dlouho po druhé světové válce. Vyučoval až do konce svého života.

Už v roce 1920 se stal sbormistrem pěvecké jednoty „Vlasta a Dobroš“. Roku 1923 byl jmenován dokonce sbormistrem celé „Pěvecké župy Bendlov“, pod níž spadaly sbory Dobrušky, Opočna, Třebechovic a dalších měst. Postavení sbormistra si ponechal až do roku 1924, kdy příliv žáků do hudební školy a tím i nutný nedostatek času způsobily, že dirigentský pult opustil.

Po založení gymnázia v Dobrušce v roce 1945 vyučoval zde jeden rok hudební výchově.

Působil také jako varhaník církve československé v Husově sboru v Dobrušce.

Několikrát vystupoval jako klavírista na vzpomínkových i kulturních večerech, pořádaných k různým příležitostem a výročím.

20. června 1925 se Jaromír Šenkýř oženil s Annou Slavíkovou, jejíž matka Marie, rozená Laichterová, byla sestřenicí hudebního skladatele Josefa Jiřího Novotného. Od svého sňatku bydlel Jaromír Šenkýř ve vilce čp. 568 v Jiráskově čtvrti (dnes ul. Zdeňka Nejedlého).

O jeho malířském nadání svědčí akvarel, malovaný z okna podkrovní světnice tohoto domu, znázorňující pohled do Pulické ulice (okolí Martínkova domu) — asi z roku 1926.

Ale vraťme se zase zpět k hudební škole Jaromíra Šenkýře, která i po jeho přestěhování zůstala na původním místě, v Solnické ulici. Její hudební akademie, pořádané každoročně, bývaly v Dobrušce tradiční událostí. Na vystoupení se připravovali žáci ponejvíce ve skupinách, hlavně houslisté, a ti nejlepší, převážně klavíristé, hráli i sólově. Na konci každé akademie hrával smyčcový orchestr obyčejně předeheru k opěře Charlese Adama „Kdybych byl králem“. Ke klavíru, který měl hlavní, vedoucí hlas, zasedal sám pan učitel Šenkýř, aby celý orchestr svým zvukným úhozem doslova „táhl“. Zajímavou kapitolou byl nácvik houslových skupin. A právě ta, v níž jsem hrával i já, se neobešla bez nutné klukovské rošťárny. Bývaly totiž okamžiky, kdy se náš učitel otočil k oknu, aby vyhlédl do zelené zahrady a nechal tak odpočínout unavenému zraku. To byl však signál pro předem určeného spolužáka, který natáhl hbitě ruku se syčcem k nástěnným hodinám, pod nimiž stál, a postrčil ručičku o pět minut dopředu. To se vždy opakovalo aspoň dvakrát. Dobře bylo jen do té doby, než pan učitel odhalil lest, jež měla zkrátit lekci o čtvrt hodiny. Jak jsme byli naivní ve své klukovské nerozvážnosti!

V této hudební škole začínal svou muzikantskou dráhu také Václav Kolář, dnes ředitel lidové školy umění v Náchodě, nynější ředitel LŠU v Dobrušce Miroslav Drašner, zde dělal své první hudební krůčky i tenkrát ještě mladičký Radim Drejsl. Do tohoto období spadá tato příhoda: Když sem chodil Radim Drejsl asi čtvrtý rok, měl hrát na jednom „večírku“ určený „kousek“. Jemu se však zalíbila Humoreska č. 7 Antonína Dvořáka a navíc ji chtěl hrát v původní tónině Ges dur. Pan učitel byl na rozpácích, co mu odpovědět. Ta Humoreska je totiž moc těžká. Posléze však duchapřítomně zachránil situaci. Řekl Radimovi, aby se naučil obě skladby, a pak

že se uvidí. Radim Drejsl to však dokázal a Humoresku nacvičil tak dobře, že panu Šenkýřovi nezbylo nic jiného, než vybraný „koušek“ stáhnout z programu a Radimovi dovolit, aby Humoresku veřejně zahrál. A zde je nutno ocenit Drejslovu nesmírnou houževnatost a pili, jež byla rysem jeho povahy už od mládí. Z vděčnosti k svému učiteli složil Radim už tenkrát „Pochod Šenkýřovy hudební školy“ pro její žakovský orchestr. Na svého prvního učitele a jeho hudební školu ani později nikdy nezapomněl. Vzpomínám si, jak se o několik let později objevil ve dveřích Šenkýřovy učebny při mé hodině houslí. Byl tehdy už posluchačem pražské konzervatoře a přišel se pochlubit svému bývalému učiteli s vysvědčením z prvního ročníku. Osmělil jsem se tehdy a nahlédl zvědavě panu Šenkýřovi, který právě stál u mého houslového pultu, přes rameno do otevřené listiny. Byly tam, myslím, samé jedničky, protože pan učitel svého Radovánka — tak ho totiž, když měl radost, důvěrně oslovoval — moc chválil.

Jaromír Šenkýř zemřel 4. listopadu 1958 v nemocnici v Opočně. Jeho pozůstalost obsahuje mimo jiné také několik skladeb, z nichž některé komponoval už na konzervatoři v Praze. Je to „Valčík D dur“ pro klavír, věnovaný slečně Marii Vaňkové, „Cikánská fantasie Alla zingara“, rovněž pro klavír, neúplný „Pochod“ (poslední stránka chybí) pro klavírní kvartet, „Uherský tanec“ pro klavír, „Offertorium“ pro 4 zpěvné hlasy a varhany, koncertní fantasie „Na tě myslím“ (dokončeno 5. 11. 1911 na konzervatoři), „Sanctus“ pro 2 ženské nebo mužské hlasy s průvodem varhan, pochod „Hasiči jedou“ pro orchestr (klavírní výtah s vepsanými hlasy různých nástrojů. Pozůstalost obsahuje také 2 skladby jeho bratra Františka Šenkýře, dobrušského rodáka, který byl rovněž školeným hudebníkem a působil asi rok jako varhaník v kostele sv. Václava v Dobrušce. Je to „Barkarola“ pro housle s průvodem klavíru a „Fuga e moll“ pro varhany.

V našem městě žila v minulosti celá řada výborných hudebníků, jako například Augustin Šenkýř, František Vladislav Hek, Josef Jiří Novotný, Václav Dyntera, Josef Ničke starší, Jaromír Šenkýř, MUDr. Josef Hirsch - Choltický a jiní a v prvopočátcích své skladatelské dráhy také Radim Drejsl. Z nichž někteří tvořili později profesionálně. Bylo by nejvýše záslužné shromáždit všechny jejich skladby a vytvořit z nich jakési hudební oddělení městského muzea, a to dříve, než zmizí z okruhu naší působnosti. Zvláště některé mohly by se v budoucnosti stát jakýmsi historickým materiálem o hudebním životě Dobrušky a zcela jistě ozdobou vzpomínkových večerů.

Vlastimil Železník

VÁCLAV DINTAR VZPOMÍNÁ

František Kaván a Dobruška

Moje matka se narodila roku 1876 ve Valu, kde pobývala až do svého provdání v roce 1900. Když chodívala jako dvacetileté děvče na pole za prací, vidala často malíře stojícího před malířským polním stojanem nebo před skříňkou s barvami, paletou a štětci. Na otevřeném víku skříňky měl nataženy „kšandy“. Když maloval vsedě, držel skříňku na kolenou, když při malování stál, měl přední část skříňky připevněnou k opasku. „Kšandami“ držel víko skříňky v poloze, jakou potřeboval. Byl to jeho „vynález“.

Tento malíř, v pozdější době význačný český krajinář, byl František Kaván, který se narodil 10. září 1866 v chudé horské krajině, ve Víchovské Lhotě u Jilemnice.

Život v horských krajích byl v té době opravdu těžký. Rodiče Františka Kavána dřeli na kamenitých políčkách, aby uhájili skromné živobytí. Učitelé naléhali, aby rodiče dali nadaného syna na studiu. Otec se k tomu odhodlal teprve v době, kdy Františkovi bylo již 14 roků. Byl zapsán na gymnázium v Hradci Králové, kde se stal „premiátem“ a maturitu složil s nejlepším prospěchem mezi 69 abiturienty v roce 1888. Malířská vášeň, která ho provázela od mládí, jej už neopustila a tak vzniklo mnoho jeho obrázků kolem Hradce Králové.

Při jedné toulce spatřil František Kaván malíře, jak maloval poblíž soutoku Labe a Orlice. Byl to sám Chittussi, který zde dlel na návštěvě. V té době se dozvěděl, že profesorem na malířské akademii se stal význačný krajinář Julius Mařák, povolaný sem z Vídně. Když mu pak jeho kamarád, absolvent akademie Josef Voříšek vyličil vlastnosti Mařáka učitele a otcovského přítele, přihlásil se na počátku října 1889 na malířskou akademii. Připojil ukázky svých prací a byl přijat bez zkoušky. Rodiče však byli jeho rozhodnutím nešťastní.

Napsal tedy profesorovi Mařákovi zoufalý dopis, že nemůže nastoupit. Odpověď profesora se neminula účinkem ani u rodičů, kteří se nakonec smířili s tím, že František nebude „panáčkem“, ale že se stane malířem.

Později ho profesor Mařák hodnotil slovy: „Vám už nemohu nic korigovat, vy jste majstr“ a přidružil ho ke skupině zkušených malířů, ve které byli i Antonín Slaviček a Ferdinand Engelmüller. Když však Kaván z okolí Třeboně přivezl několik obrazů, byly prohlášeny Mařákem a spolužáky za „úpadkové“ a označeny za „černé malování“. Toto posouzení způsobilo, že citlivý Kaván vystoupil v pololetí 1896 z akademie. Zdá se, že neunesl první nepříznivou kritiku a chtěl se ukrýt někam do ústraní, kde by našel ztracený klid.

V této době duševní krize hledal útočiště u svého důvěrného přítele a nejmilejšího spolužáka z gymnázia, se kterým udržoval stálý písemný styk, u Otakara Hrušky, známého jako „abé Hruška“. Ten jako kaplan nastoupil své první místo v Dobrušce, kde působil od 1. 9. 1892 do 15. 2. 1897. Kaván nejdříve zakotvil v Dobrušce a později v blízké Provozi, kde bydlel v hostinci pana Josefa Michálka, čp. 21. Zde dosáhl skutečně touženého klidu, jak dokazuje jeho tvorba z tohoto období.

Prvním obrázkem Františka Kavána po příjezdu do Dobrušky, který daroval O. Hruškoví, byl starý židovský hřbitůvek na Skalce. Následovalo pak několik dalších obrazů, Potom odejel domů a po návratu do Dobrušky se věnoval motivům, které ho zaujaly a jimž se oddal s láskou a pílí.

Nejdříve to byl starodávný kostelík sv. Ducha, upoutavší pozornost již mnoha malířů, působících v našem kraji (Celestýn Matějů, prof. Josef Heim, Josef Rektor, Miloš Pošar, Věra Jičínská, A. Roškotová, Joža Bok a mnoho dalších). Ten byl v té době zásluhou O. Hrušky renovován a Kaván vyzdobil oltář malbami: na levé polovině dvířek pšeničnými klasy, na pravé hrozny bílého vína. Dále si namaloval vnitřek kostela a několik dalších olejů výtěžil z jeho okolí.

Po této uklidňující fázi se plně obrátil ke krajině, jak dosvědčují obrazy: „Pohled na Dobrušku v pozadí s Opočnem“, „Kladské hory od Provoze“,

„Kladské hory od Bačetína“, „Pod Kladskými horami“, „Konec června“ a menší oleje od Bačetína, Křovic a Valu. Zjevem činil Kaván dojem prostého venkovana. Byl to člověk neuvěřitelně skromný, spíše samotář, který nikdy netoužil po společenském životě ani po uznáních a cítil se šťastným jen na venkově. Současníci ho mohli vidět za letního jitra, jak třeba bos kráčel v omšelém oděvu s malířskou skříňkou vyhledávat nový motiv.

Dvěma krásným olejům namalovaným v Provoze dal názvy: „I pod zachmuřeným nebem kvete mák“ a „Svátky táhnou přes vrcha“. Ten druhý maloval potmě o svatodušních svátcích.

Za pobytu v Dobrušce se Kavánovi (jehož finanční situace byla neutěšena) dostalo pohostinství na děkanství. Z vděčnosti daroval hospodyně Anně Brandejsové několik obrázků z okolí Dobrušky. Po jejím odchodu se obrazy v Dobrušce nezachovaly.

Když Kaván odcházel z Provoze, zanechal v hostinci, ve kterém bydlel, obraz s názvem „Pod Krkaňkou“. O něm si ještě řekneme. Dalším, který zůstal v Dobrušce, byl obraz u tehdejšího poštmistra Václava Malého. Byla to zimní krajina s tajícím sněhem a v pozadí s několika chalupami. Název obrazu ani motiv, odkud pocházel, si dnes už nepamatuji.

Výstava souboru 120 obrazů Františka Kavána v Praze, pořádaná k jeho pětasedmdesátinám v roce 1941, velká monografie o Kavánovi, vydaná k těmto oslavám se zmínkou o jeho pobytu v Provozi a také jeho úmrtí v témže roce, to vše mě vedlo k tomu, jít po stopách pobytu tohoto významného malíře v našem kraji.

Jednoho dne, když jsem se setkal v Dobrušce s tehdejším kronikářem a starostou obce Provoze Josefem Hejzlarem, poprosil jsem ho, zda by se nepodíval do obecní kroniky, je-li v ní něco o pobytu Kavána v Provozi. Později mně sdělil, že nic nenalezl. Když se však o tom zmínil doma, jeho dcera sáhla pod almaru a vytáhla obrázek se slovy: „Naše babička stále schovávala tento obrázek jako nějakou milou vzpomínku.“ Po prohlédnutí Hejzlar zjistil, že v pravém rohu je signatura Kaván a název obrazu „Pod Krkaňkou“. S jeho svolením jsem si obraz později prohlédl.

Zima toho roku (1941-1942) byla velmi krutá. Nastaly veliké mrazy, stále sněžilo a vál ostrý vítr. Všechny silnice, jak do Domašína, tak i do Valu a Provoze byly uzavřeny vysokými závěje sněhu. Tenkrát ještě nebylo na venkově nic známo o sněhovém pluhu, a proto vše musely udělat lopaty a lidské ruce. Přesto jsem se jednoho dne vydal s přítelem Markem do Provoze. V mrazu a ve sněhových závějích jsme překonávali nepřízeň přírody. Hřála nás radost, že uvidíme Kavánovo dílo. V malé dřevěné chaloupce u Hejzlarů bylo nám ve vytopené světnici již dobře.

Po zhlédnutí obrazu jsem ihned poznal Kavánovu techniku a jeho signaturu. Bohužel obraz byl ve velmi špatném stavu, zaprášený, opředený pavučinami, a protože byl malován na lepence, asi do poloviny zobrazení oblohy roztržen. To mi nevadilo, abych si ho za určitou odměnu nenesl domů. Tam jsem jej očistil, odnesl ke kamarádovi Václavu Kovářovi a ten jej odborně podlepil. Dnes je ve vkusném rámu ozdobou mého bytu. Obraz daroval pravděpodobně Kaván dceři hostinského Michálka, později provdané Hejzlarové, která si tohoto daru opravdu vážila. Do konce svého života ho s největší péčí opatrovala. Po její smrti byl by však málem přišel ke zničení.

Na tomto obraze, který nese název „Pod Krkaňkou“, je hájovna u protáhlého lesa ze známého hřebene Železných hor.

Krásné soubory mistrových prací můžeme vidět v „Galerii Franty Kavána“ v Krkonošském muzeu v Jilemnici. Je to asi 60 obrazů z Českého ráje. Další početný soubor je v Hlinecké galerii městského vlastivědného muzea v Hlinsku (rovněž asi 60 obrazů z Českomoravské vysočiny).

Jsem přesvědčen, že nebýt Kavánova pobytu v Dobrušce a v Provozi, neměli bychom dnes malíře, který po rozchodu s akademií a profesorem Mařákem, plný zoufalství, našel v našem kraji opět klid a sebedůvěru. Když pak v polovině srpna roku 1896 Dobrušku a Provoz opouštěl, byl si jist, že jeho umění bude uznáno. A to se mu v plné míře splnilo.

Společenské organizace Národní fronty

Vysoké vyznamenání svazákům ze středního odborného učiliště Adast Dobruška

V říjnu bylo svazácké organizaci při SOU Adast Dobruška uděleno vysoké vyznamenání „Zlatý štít VI. pětiletky Českého ústředního výboru SSM“, které zástupci organizace převzali při zasedání krajského výboru SSM v Hradci Králové.

Vyznamenání je odrazem velmi dobré práce, kterou svazáci na SOU dělají. Výborných výsledků dosahují jak v oblasti pracovní aktivity, tak i v politicko-výchovné práci a zájmové činnosti. Za pomoci vedení středního odborného učiliště, stranické organizace i orgánů ROH se svazáci snaží uskutečňovat svůj plán. A že mají úkoly velmi náročné, o tom svědčí řada brigádnických hodin odpracovaných v zemědělství, lesním hospodářství, při pomoci národnímu výboru, dále na výstavbě kotelny a rekreačního střediska závodu Adast v Dobrušce. V poslední době je pracovní aktivita zaměřena na výstavbu nového internátu.

Oblast politicko-výchovná obsahuje svazácké školení a jeho vyvrcholení — Učňovskou akademii. I zde dosahují svazáci pěkných výsledků. V roce 1979 a v roce 1980 byli pořadateli okresního kola této významné akce.

Bohatá je i činnost kulturní a sportovní. Uspořádali řadu významných akcí, z nichž jmenujeme: okresní kolo běhu Mladé fronty a Smeny, okresní kolo v malé kopané, Dukelský závod branné zdatnosti, turnaj ve stolním tenise a další. Ve spartakiádním roce navštívovalo 40 svazáků učňovského dorostu a úspěšně vystoupili na okrskové a okresní spartakiádě.

Tím zdaleka není vyčerpána všechna činnost této organizace. Podílejí se na ní všichni členové a nejlépe si vedou učni Jindra, Hojný, Kollarovič i řada dalších. Záslužnou činnost dělají i mistři odborné výchovy s. Tomáš, Moravec a Kopecký.

Vysoké vyznamenání, které bylo předáno svazácké organizaci SOU Adast Dobruška, bude jistě pobídkou do další práce při plnění všech náročných úkolů, které si svazáci předsevzali.

František Zelený

Mohli jste vidět v ZK JAS ROH v říjnu

2. října zaujal plný sál dětí z mateřských škol pořad „Večerníčkova kouzelná křižovatka“. Jan Pixa ml., S. Sekerová a L. Kacer vyučovali dopravní problematice, přičemž se děti bavily a přímo na pořadu účastnily.

Na 6. října budou vzpomínat jednak členové „Barock jazz quintetu“ a jednak několik desítek diváků, kteří přišli na jejich večerní koncert. Dopoledne ve výchovném koncertu „Proměny hudby od baroka po jazz“ účinkující přesvědčili středoškoláky, že vážná hudba nemusí být vždy vážná. Svými výkony zaujali: J. Hlaváč, klarinet - Fr. Uhlíř, kontrabas - E. Spáčil, klavír - J. Adamus, hoboje - Ivan Dominák, bicí.

17. října byla sehrána hra Vl. Venclíka „Šťastná rodina“ jako druhá v předplatném. Zodpovědným přístupem a uměleckým provedením pražských umělců představení nezklamalo. Zklamala neúčast předplatitelů. Hráli členové Realistického divadla Praha — J. Kazda, K. Šebesta, M. Marešová, P. Svárovský, L. Benešová, J. Májová a J. Smutný.

18. října byla společně se Svazem zahrádkářů v Dobrušce uskutečněna přednáška ing. M. Hůlkové z Turnova o pěstování jahod. Tentokrát bylo přítomno jen 20 zájemců.

23. října dokázal Miloš Nesvadba se svým synem zaujmout i ty nejmenší školáky. Jeho „Malované pohádky“ byly kouzelné a poutavé, že se dětem po skončení nechtělo ze sálu.

Večer téhož dne se měl podle předpokladu naplnit sál na „Petru Černouckou a skupinu Kardinálů Zdenka Merty“ v mimořádné nabídce pro Dobrušku. Přišlo jen 216 diváků, ale nelitovali, neboť program byl pestrý, vkusný a na úrovni.

27. října zavítal do Dobrušky na již tradiční pozvání Lidové knihovny a ZK Miroslav Částecký. O jeho vystoupení byl neočekávaný zájem zejména mládeže. Umělec si získal sympatie diváků ve scénkách „Dvě stě malých cigaret“ a „Ožeň se, bratře“ tak, že publikum rozezpívalo. To se nechtělo smířit s ukončením představení a vynutilo si přidání scénky „... a řekl Švejk“. — Na klavír a harmoniku doprovázela D. Komárková.

● *Žepravy Závodního klubu JAS Dobruška*

6. prosince v 10.30 hodin a 13.30 hodin v ZK

Haló Jacíčku

Loutkové divadlo pro děti závodů ČSAD, OSP a dalších organizací v provedení VČ. divadla Drak. — Vyhrazený pořad.

12. prosince ve 20.00 hodin v ZK

Večer pro BSP

a nejlepší pracovníky závodů na závěr Měsíce čs.-sovětského přátelství. V pořadu „Souboj s pamětí“ vystoupí dr. Jan Pixa. Vyhrazeno pro závody.

14. prosince ve 14.00 hodin v ZK

Věneček

na závěr kursu tance a společenské výchovy.

Hraje skupina Disko-reflex, vedoucí Stanislav Čtvrtečka SZK ROH

9. květen Dvůr Králové za přítomnosti tanečního mistra

JUDr. K. Kavalíra a V. Kavalírové.

Místenky 15 Kčs, gardenky neplatí. Účastníci kursu vstup zdarma.

16. prosince ve 20 hodin v ZK

Vánoční koncert

Ve 3. pořadu KPH hostuje smíšený madrigálový sbor

„Brněňští madrigalisté“ s dirigentem J. Pančíkem.

V programu jsou skladby mistrů 16., 17. i 20. století.

Vstupné 20, 13, 10, 5 Kčs. — Slevy se poskytují.

19. prosince v 8.15 hodin a v 11.00 hodin v ZK

Doktor Romeo

Hra doc. MUDr. M. Plzáka CSc s tematikou manželské výchovy
pro studenty středních škol.

Vstupné 10 Kčs. — Školní představení.

31. prosince v 19.30 hodin v ZK

Silvestr

Oslavu konce roku zajistí k tanci a poslechu hudba Regulus

JZKP Opočno, vedoucí Vl. Tošovský. — Místenka 25 Kčs

Změna programu vyhrazena. Předprodej vstupenek a místenek týden před
uvedením pořadu v KNIZE, nám. F. L. Věka. Předprodej vstupenek na kon-
certy KPH u pokladny KINA 70. Na všechny akce je požadováno společ-
enské oblečení. Písemné i telefonické objednávky vyřizuje ZK JAS ROH
DOBRUŠKA, tel. 164.

UPOZORNĚNÍ

7. ledna 1981 zahajuje ZK II. BĚH KURSU TANCE PRO ZAČÁTEČNÍKY.

Vydávání legitimací 5. a 6. prosince 1980 v ZK.

TĚLOVÝCHOVA A SPORT

Sportovní kalendář na prosinec 1980

6. 12. 9.00 hod. **kuželky** — krajský přebor

Dobruška A — Červený Kostelec

7. 12. 9.00 hod. **badminton** — krajský přebor

Dobruška — VŠCHT Pardubice

7. 12. 9.00 hod. **badminton** — krajský přebor

Dobruška — SNHK Hradec Kr.

20. 12. 9.00 hod. **badminton** — žebříčkový turnaj dorostu ČSR

21. 12. 9.00 hod. **badminton** — žebříčkový turnaj dorostu ČSR

Cvičení a tréninky probíhají denně v hale SPŠE a v tělocvičně gymnázia
Zd. Nejedlého dle zveřejněného rozvrhu. — V sokolovně budou v prosinci
vrcholít přípravy k obnově provozu.

Jiří Kanský

Panoramatické kino 70 Dobruška

POZO NA ZAČÁTKY
PŘEDSTAVENÍ!

HRAJE V PROSINCI 1980

2. úterý v 17 a 20 hod.

3. středa jen v 17 hod.

Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje!

3. středa ve 20 hod.

4. čtvrtek jen v 17 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs
Sleva se poskytuje!

4. čtvrtek jen ve 20 hod.

5. pátek v 17 a 20 hod.

6. sobota v 17 a 20 hod.

7. neděle v 17 a 20 hod.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

9. úterý v 17 a 20 hod.

10. středa jen v 17 hod.

Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje!

10. středa ve 20 hod.

11. čtvrtek v 16.30 a 20 hod.

Vstupné 10, 12, 14 Kčs
Platí průkazy KPSF
Sleva se poskytuje!

12. pátek v 17 a 20 hod.

13. sobota v 17 a 20 hod.

14. neděle v 17 a 20 hod.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

16. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje!

Signum laudis

Premiéra českého barevného filmu — příběh z posledních dnů první světové války. Hrají: Vlado Müller, I. Prachar, R. Lukavský, M. Zouhar a j.

Režie M. Hollý.

Mládeži nepřístupný.

Jen pro členy Filmového klubu

Večer Čs. filmového ústavu

Francouzský film o nebezpečných známostech. V hlavní roli Gerard Phillip a J. Moereauová.

Pevnost

Maďarský barevný film — nevšední zábava pro turisty, která překročila hranici zákona.

České znění.

Mládeži nepřístupný.

Tři tygři proti třem tygrům

Repríza úspěšné italské barevné komedie — tři povídky humorného ladění. Hrají: R. Pozzeto, C. Ponzoni, Dalila di Lazarová a j.

České znění.

Režie S. Cortucci

Mládeži do 18 let nepřístupný, kontrola občanských průkazů!

Závod o velkou cenu

Jugoslávský barevný film o velkých přípravách na závody, které skončí ve svatební síni.

Mládeži nepřístupný.

Jen pro členy Filmového klubu

Zajatec 2. avenue

Americký barevný širokoúhlý film — v hlavní roli Jack Lemmon.

Jemeljan Pugačev

Sovětský barevný 70 mm velkofilm. O vzpouře, která otřásla carským trůnem. V hlavní roli J. Matvejev.

Režie A. Saltykov

Mládeži nepřístupný.

Otrokáři

Anglický barevný film — dobrodružný příběh z temné historie Afriky. Hrají: T. Howard, B. Eklandová, J. Goslar aj.

Režie J. Goslar.

Mládeži nepřístupný.

Na koho to slovo padne

Premiéra českého barevného filmu — příběh o tom, že i zdánlivě ztracený zápas se dá vyhrát. Hrají: J. Žák, M. Malá, Sv. Beneš aj.

Režie A. Kachlík. Mládeži přístupný.

17. středa jen v 17 hod.

Vstupné 5, 6, 7 Kčs
Sleva se poskytuje!

17. středa ve 20 hod.

18. čtvrtek v 17 a 20 hod.

Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje!

19. pátek jen ve 20 hod.

20. sobota v 17 a 20 hod.

21. neděle v 17 a 20 hod.

Vstupné 3, 4, 5 Kčs

23. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 3, 4, 5 Kčs
Sleva se poskytuje!

25. čtvrtek v 17 a 20 hod.

26. pátek v 17 a 20 hod.

27. sobota v 17 a 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

28. neděle v 17 a 20 hod.

30. úterý v 17 a 20 hod.

Vstupné 4, 5, 6 Kčs

LEDEN 1981

1. čtvrtek v 17 a 20 hod.

2. pátek v 17 a 20 hod.

3. sobota v 17 a 20 hod.

4. neděle v 17 a 20 hod.

Tecumseh

Německý barevný širokoúhlý film — dobrodružný příběh o slavném indiánském náčelníkově. České znění. Mládeži přístupný.

Jen pro členy Filmového klubu

Vánoční dárek pro členy FK

Předtanečník

Polský barevný film — příběh muže, který v honbě za kariérou ztratil svou tvář.

Mládeži nepřístupný.

Náklad

Španělský barevný dobrodružný film — napínavý příběh jedné neobvyklé pašerácké jízdy. V hlavní roli J. Galiardo.

Režie A. Pozo.

Mládeži nepřístupný.

Když Burián prašil

Starší česká veselohra režiséra Martina Friče. V hlavní roli Vl. Burián. Mládeži přístupný.

Co je doma, to se počítá, pánové . . .

Premiéra české barevné veselohry — příběh o tom, jak si pro korunu nechal vrtat koleno. Hrají: J. Sovák, I. Janžurová, S. Zázvorková, L. Sobota, Fr. Peterka a j.

Režie P. Schulhoff.

Mládeži přístupný.

Soudce a jeho kat

Barevný film NSR — kriminální příběh podle Fr. Dürrenmatta. Hrají: Jon Voigt, J. Bissetová, M. Ritt, Robert Shaw a j.

Režie Max. Schell.

Mládeži nepřístupný.

Bažanti jdou do boje

Francouzská barevná veselohra se skupinou Les Charlots.

Hrajeme pro mladé diváky

7. neděle ve 14.30 hod.

Vstupné 2 a 3 Kčs

14. neděle ve 14.30 hod.

Vstupné 2 a 3 Kčs

20. sobota ve 14.30 hod.

Vstupné 2 a 3 Kčs

21. neděle ve 14.30 hod.

Vstupné 2 a 3 Kčs

Pohádka o Honzíkovi a Mařence

Český barevný loutkový film.

Alim a jeho oslík

Pestrá barevná skládanka pohádek.

Zakletá nevěsta

Barevná hraná pohádka o udatném mláďenci a krásné Vasilise.

Neohlížej se, jde za námi kůň

Český barevný film o budoucích pilotech formule 1 a trampotách s koněm v činžáku.

28. neděle ve 14.30 hod.
Vstupné 2 a 3 Kčs

Krakonoš a zkrocení zlé ženy
České barevné pohádkové pásmo.

Změna programu vyhrazena. Pokladna otevřena od 13 hodin, v sobotu a v neděli 2 hodiny před představením, před pohádkou 1 hodinu. Pondělí volný den. Písemné i telefonické objednávky vyřizuje KINO 70 Dobruška, tel. č. 315, PSČ 518 01. Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu. Zamluvené vstupenky nutno vyzvednout 30 minut před představením, jinak budou prodány. Mladiství předloží na vyzvání zaměstnanců kina obč. průkaz. — Přicházejte včas, jinak budete do hlediště uvedeni až po promítnutí týdeníku.

OBSAH KULTURNÍHO KALENDÁŘE ZA ROK 1980

Autor	Název článku	Měsíc	Strana
Archív města	Dobruští občané věznění z politických důvodů v letech 1939-45	V.	5
Babický T. a Šmída Zd.	Oddíl orientačního běhu se představuje	III.	22—23
ba	Šubertova Dobruška podesáté	IX.	9—10
ba	Závodní klub JAS ROH závodům	X.	6
ba	Lidový muzikant (o Bohumilu Barvířovi)	XI.	7—8
Borovská Lenka Erlebach Fr.	Bažanti tuláci	VI.	13—14
Černý Jiří	Členění urbanistických obvodů uvnitř Dobrušky	II.	6
Dintar Václav	Boj o Aloise Beera	XI.	8—9
Dintar Václav	František Kaván a Dobruška	XII.	6—9
J. F.	Na počest osvobození	V.	13
M. D.	Dobrušské koncerty Kruhu přátel hudby	IX.	8—9
Dubánková Květa	Pohyb počtu obyvatelstva r. 1979	II.	1
GR	Naše zemědělství společnosti	IV.	10
Gr	Žně, nejnáročnější dny JZD jsou za námi	XI.	2—3
Ježek R.	Články z historie Dobrušky a sloučených obcí, zveřejněné v KK	I. II. III. IV.	9—10 11—13 17—18 18—19
R. J.	Alois Jirásek a Dobruška	IV.	2—3
R. J.	Dobruští občané popravení, umučeni a nezvěstní v letech okupace 1939-45	V.	3—4

Autor	Název článku	Měsíc	Strana
R. J.	Články z historie Dobrušky zveřejněné v KK	V.	16
R. J.	Další vysoké ocenění práce našeho JZD Mír	IX.	3
Jirsa Bedřich	Blahopřání občanům k novému roku	I.	1
Kánský Jiří	Z plánu činnosti TJ Dobruška na rok 1980	IV.	11—12
Kolektiv žáků	Spartakiáda očima „Zelených berušek“	XII.	3
Kulturní komise	10 let samostatné činnosti LŠU	XI.	6—7
Lauer Josef	Vzpomínky na Radima Drejsla	II. III. IV.	2—3 4—5 4—6
L. V.	Oddíl lyžování TJ Dobruška — hodnocení zimní sezóny	VI.	8
Měst NV	Plnění volebního programu 1976-80	I.	2—5
Měst NV	Bytová výstavba v Dobrušce r. 1979	I.	5
Měst NV	Hlavní politicko-výchovné akce r. 1980	III.	1—2
Měst NV	Splnění celoobecního závazku za rok 1979 a závazek na rok 1980	III.	6—7
Michl Karel	Boj o Aloise Beera	IV.	3—4
Národní fronta	Hlavní program májových oslav	V.	1—2
Národní fronta	Program oslav 63. výročí VŘSR	XI.	1—2
Pancíř Josef	Vzácný přítel (o Petru Jilemnickém)	V.	6—7
Patera Alois	Byty — byty — byty	III.	8—9
Ptáček Josef	K pokrokovým tradicím masových tělovýchovných vystoupení v Dobrušce	VI.	3—7
Ptáček Josef	Dobrušské hospody, hospůdky, nálevny a vinné šenky od druhé poloviny 19. století	VII.- VIII.	1—12
Pt	O publikaci „70 let dobrušské kopané“	IX.	11
M. P.	Činnost městské knihovny r. 1979	II.	4
M. P.	Knihovna doporučuje nové knihy	III.	24
PO	Příměstský tábor v roce 1980	VII.- VIII.	18
Redakce KK	Literární dílo Karla Milchla	VII.- VIII.	14
Redakce KK	Výročí Kulturního kalendáře Dobrušky	XII.	1
Ruml Jaroslav	Turistikou za zábavou, rekreací a poznáním	III.	23
Rybin Ladislav	Čeká nás sčítání lidu, domů a bytů	X.	1

Autor	Název článku	Měsíc	Strana
SČSP	Plán práce městského výboru SČSP na rok 1980	III.	12—13
aš	Vzácná věrnost (o Václavu Matějů)	X.	4—5
Sixta Miroslav	Začal nový školní rok	IX.	1—3
Štěpán Antonín	Za soudruhům Josefem Nentvichem	III.	2—3
Tojnarová Jarmila	Práce „Sboru pro občanské záležitosti“ v uplynulém roce	II.	5
Urban Josef	V Dobrušce máme mistra sportu, vlastně mistryni	X.	8
Verner Jiří	Naše požární družstva v soutěžích	I.	7
V. J.	Dva 9. květny v Dobrušce	V.	10—11
Verner Václav	Muzeum v nové turistické sezóně 1980	IV.	13
Veverka Zdeněk Neumanová Bož.	Dobruška se připravuje na spartakiádu	IV.	2—3
Veverka Zdeněk Neumanová Bož.	Program spartakiádního dne v Dobrušce	VI.	2
ZK	Divadelní předplatné na II. pololetí 1980	VII.- VIII.	20
Zelený František	Závěrečné učňovské zkoušky — rázný krok do života	X.	5
Zelený František	Vysoké vyznamenání svazákům SOU Adast	XII.	
Železník Vlastimil	Jaroslav Šenkýř a první hudební škola v Dobrušce	XII.	
Žďárková	Z naší spořitelny	VII.- VIII.	17

PRAVIDELNÉ RUBRIKY:

Společenská kronika	— Dana Kořínková
Naše zprávy	— Radovan Ježek
Mohli jste vidět v ZK JAS	— Vlad. Balcar
Zprávy ZK JAS Dobruška	— Vlad. Balcar
Program KINA 70	— Jiří Sedláček
Tělovýchova a sport	— Jiří Kánský

ZKRATKY:

Gr, GR	— Grulich Josef
M P.	— Marie Průdková
J. V.	— Jiří Verner
R. J.	— Radovan Ježek
J. F.	— Josef Frýda
ZK	— Závodní klub JAS
L. V.	—
M. D.	— Miroslav Drašner
ba	— Vlad. Balcar
Pt	— Josef Ptáček
aš	— Antonín Štěpán
Po	— pionýrská organizace

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
DOBRUŠKA

Odběratel:

Poštovné paušalováno!

KULTURNÍ KALENDÁŘ DOBRUŠKA 1980

vydává Městský národní výbor v Dobrušce

nákladem 1600 výtisků.

Cena výtisku Kčs 1,50, roční předplatné Kčs 15,—

včt 15 Rychnov n. Kn.